

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eius Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

Episcopo suo: & Cretensium Tito? Sic sunt nostræ Ecclesiæ Episcopis suis alligata, & futura sunt vsq; ad consummationem sæculi. Sic enim præstat Christus quod sanctis Apostolis promisit, cum dixit, ecce ego vobiscum sum vsq; ad consummationem sæculi.

Quomodo præstat Christus, qd Episcopis, & ceteris Ecclesijs promittit inquit, ecce ego vobiscum sum, &c.

CAPVT V.

Agreditur deinde Antonius alium locum ad probandum interruptionem veræ successionis Episcoporum. Cum Paulus, inquit, 2 cap. ad Thess. prædicit futuram apostasiam, cum Antichristus $\delta \alpha \nu \tau \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{o} \varsigma$ sedebit in templo Dei, nonne satis apertè significat veræ successionis, & legitimi ordinis interruptionem? non enim magis stare potest defectio cum successione, quam cum Antichristo $\delta \alpha \nu \tau \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{o} \varsigma$? Hunc locum 2. Thessalonicen. 2. de Antichristo, quem tu mihi obijcis nunc, tractavi ipse libro 2. contra capita disputationis Lypsicæ Andrea Freyhubi cap. 5. in quo docui quemadmodum Lutherani Christum in carne venisse negant, & ob eam rem Antichristos esse secundum Ioannis Apostoli sententiam. Hoc tu inter multa alia eiusdem capituli callidè dissimulasti, quia quid respondere, aut cauillari posses, non reperisti, præsertim cum Academiam Lypsicam ad respondendum prouocassem, quod mihi exprobrare soles, sic enim in extrema pagina scripsi; viderit ergo Academia Lypsicæ, an habeat verbum Dei, quo possit hac refellere; nisi verbum Dei vocat nihil dicere præter somnia & conuicia, vt Protestantium scriptores facere solent. Itaq; cum nihil ad cauillandum inuenires, arripuisti ex loco Pauli de Antichristo verbum $\delta \alpha \nu \tau \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{o} \varsigma$: nonne, inquis, veræ successionis, & legitimi ordinis interruptionem apertè significat? Recitemus locum; ne quis, inquit, vos seducat vllò modo, quoniam nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, &c. Dicamus nos, nõne satis apertè significat eundem vocari hic discessionem, & hominem peccati, & filium perditionis? si mihi non credis, testes cito omnes interpretes. Theodoretus Antichristum, inquit, vocat discessionem à re ipsa nomine imposito, quia studebit, inquit, cunctos à veritate abstrahere. Chrysostomus defectionem, inquit, Antichristum vocat, tãquam plurimos perditurum, & abducturum. Theophylactus, si Græca vis, $\epsilon \alpha \nu \mu \eta \epsilon \lambda \lambda \eta \nu \eta \eta \alpha \pi \omega \sigma \alpha \sigma \iota \alpha$, $\tau \epsilon \tau \epsilon \tau \epsilon \rho \nu \delta \alpha \nu \tau \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{o} \varsigma$, $\delta \alpha \nu \tau \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{o} \varsigma$ $\gamma \alpha \rho \alpha \upsilon \tau \acute{o} \mu \epsilon \kappa \alpha \lambda \epsilon \sigma \epsilon \nu \alpha \upsilon \tau \acute{o} \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{o} \varsigma \tau \epsilon \tau \acute{o} \delta \nu \tau \alpha \omega \varsigma \pi \omicron \lambda \lambda \epsilon \varsigma \mu \epsilon \lambda \lambda \omicron \nu \tau \alpha \epsilon \phi \iota \varsigma \alpha \nu$. quo vno saltem teste probas tu, quod dicis? At inquis, non magis potest stare defectio cum successione, quam Christus cum Antichristo, ita est, vbi enim erit apostasia Antichristi, ibi non erit successio vicariæ ordinationis; nec vbi erit Christus, ibi erit Antichristus: vtrumque verum est, sed nunquid omnia Anti-

Quid Antonius dissimulauerit à me contra Andream Freyhubi scriptum, quia respondere non potuit.

Quomodo nõ intellexit Antonius, quid discessio in loco Pauli de Antichristo significet.

Qui sunt,
quos Anti-
christus de-
cipiet, & qui
perituri
sunt.

Antonij
mendacii
contra scri-
pturam.

Quomodo
Antonius
scripturam
reugnat cū
eum, quem
Paulus dicit
esse vnum,
idem Anto-
nius dicit
esse multos

christus occupabit? nunquid omnes decipiet? minimè. Sed eos tātum ait Theo-
doretus, qui digni erunt, vt pereant, qui se ipsi salute priuare culpa sua volunt.
id enim significat Apost. cum ait de Antichristo, cuius aduentus est secundum
operationem Satana in omni virtute & signis mendacibus, & in omni sedu-
ctione iniquitatis, sed quibus? ihs, inquit, qui pereunt, eo quod charitatem veri-
tatis non receperunt, vt salui fierent, ideo mittet illis Deus operationem erroris,
vt credant mendacio, vt iudicentur oēs qui non crediderunt veritati, sed con-
fenserunt iniquitati. Et Daniel prophetas de Antichristo, & de ihs, qui nō sunt
ab eo seducendi, populus autem, inquit, sciens Deum suum cōp̄rebit, & faciet:
& docti in populo docebunt plurimos. Mendacium igitur est simile mendacis
Antichristi, quod ait, generalem interruptionem ordinariae suc-
cessionis hic ab Apostolo predictam esse, quasi futura sit generalis apostasia Antichristi, id est,
omnes generatim Antichristus seducturus sit, quod huic scriptura & veritati
euangelica repugnat. Si igitur non est futura generalis seductio Antichristi,
quid obstabit quominus futura sit illo etiam tempore apud fideles successio vi-
caria ordinationis. Adungis deinde, obnititur quidem Turrianus, quā-
tum potest, & clarissimum hunc locum suis *σφισμασι* aspergit
tanquam sepiā atramento, vt ita possit effugere, sed frustra. Ait
enim Paulum hic nō intellexisse pontifices Romanos, quia vnum
tantum significat, plures autem fuerunt Romani Pontifices, at-
portet mendacem memorem esse Turriane, alioqui eius menda-
cia facillimè deteguntur. Tu verò in superiori disputatione vno-
quoque verbo inculcabas vnum esse caput visibile ecclesiae, nem-
pe Petrum in successore, & in hoc argumento tibi placuit ipsum
vnitatis vocabulum, & Pontificem potius, quam Pontifices vsur-
pare. Quare vel nobis tacentibus, te ipse Turriane refutasti. O ridi-
culam, & iocularem caulationem. Paulus de vna Antichristi persona loqui-
tur, Pontifices autem multa persona sunt, licet auctoritate & dignitate vnus
Petrus sint, sicut Petrus *πᾶν κόσμον*, id est, vt ita dicam, multissimus est in eis, in
quibus adhuc vivit. Quomodo igitur, si de vna persona futura Apostolus predi-
cebat, de pluribus personis, vt prädixerit, contendis? Age ergo, amabo, quomodo
Turrianus se refutauit? aut doce Antoni quomodo nō contradici scriptura san-
cta. si, quoniam Paulus vnā personam esse affirmat, tu multas esse dicis? nō enim
loquitur Apostolus in epistol. 2. ad Thess. de illis Antichristis, qui iam, sicut B.
ioannes ait, multi exierunt in mundum, in quibus mysterium iniquitatis, sicut
idem Apostolus ait, iam operatur; sed de vno, quem vocat hominem peccati, &
filium perditionis, cuius aduentum secundum operationem Satana futurum
describit. An cum dico Petrum, qui vna persona fuit, in successoribus suis, esse
adhuc caput Ecclesiae, simul dico successores Petri esse vnā personam? Quis

inquam tam delirus cauillator erit, nisi tu, qui hoc dicat? Si ergo non sunt vna persona, et Paulus de vna persona Antichristi loquitur, quomodo audes ad tuā, & aliorum perditionem scripturam Pauli deprauare? at, inquis, quid quod vos vnam toties sedem Apostolicam decantatis? Ecce aliud deliramentum, quasi vna sedes Apostolica, & vna Ecclesia Romana vna persona vnius tantum Pontificis sit, sicut Antichristus, de quo Paulus in epist. ad Thess loquitur, et Daniel, et Apocalypsis, vna tantum persona in diebus suis futura est, & non multesima. Quin etiam, ait Antonius, cum Paulus dicat, iam tunc mysterium iniquitatis peragi, noluit certè ad vnum hominē prophetiam suam restringere. Noluit quidem Apostolus seductionem ad vnum hominem, ut more tuo loquar, restringere, omnes enim heretici seducunt: & cum se alioqui Christum predicare dicant, & se prophetas appellent, ut se appellauit Martinus Lutherus, sunt tamen pseudoprophetae, & pseudochristi; ut Dominus in Euangelio Matthaei dixit: & Ioannes, multi, inquit, pseudoprophetae exierunt in mundum, & omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis, quoniam venit, in his omnibus mysterium iniquitatis iam operatur, sicut Apostolus ait: Mysterium enim iniquitatis dicitur operari iam in hereticis, quia occultè per dulces sermones, & benedictiones, sicut Apostolus ad Romanos scripsit, seducunt corda innocentium, sicut ministri Lutheranorum Christum, & puram euangelij doctrinam se dicunt predicare, quo sermone nihil potest esse dulcius, neque benedictione dignius. At Antichristus ille futurus, qui nondum venit, apertè homines à Deo et Christo eius auellet: quamobrem, inquit Theodoretus, reuelationem vocauit Apostolus aduentum eius, cum ait, & tunc reuelabitur ille iniquus, quod enim, inquit, occultè & semper molitur, tunc palam predicabit. Illa verò descriptio aduentus Antichristi secundum operationem Satanae in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus in omni seductione iniquitatis, & quae sequuntur, ad vnum hominem filium perditionis restringitur ab Apostolo, cui tu contradicis, in quo iam operatur, sicut in magistro tuo, mysterium iniquitatis Antichristi; aut si non restringitur, demōstra in nostris Pontificibus omnem illam virtutem, & signa, & prodigia mendacia, quae Paulus in Antichristo dicit. Iam quod Ioannes ait, & omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis, quoniam venit; satis declarat, esse alium Antichristum, de quo nondum audiuius, quod venit, eum scilicet, de quo Paulus loquitur. Nō enim temere dixit, de quo audistis, quoniam venit, temerè autem dixisset, & frustra, nisi alius esset Antichristus, de quo scriptum est venturum esse, & nō audiuius venisse, nisi ex Luthero pseudopropheta. Si igitur Pōtiffices Romani sunt Antichristi ex illis, de quibus audiuius, quod venerunt, sicut B. Ioannes

Quomodo
Antonius
scripturam
delirando
deprauat.

In quibus
mysterium
iniquitatis
iā operatur,
& quare di-
citur myste-
riū iniqui-
tatis.

Quare Ad-
uentus An-
tichristi vo-
catur ab A-
postolo re-
uelatio eius.

Quare dixe-
rit B. Ioan-
nes, hic est
Antichristus,
de quo au-
distis, quo-
niam venit.

Quomodo
nos proba-
mus fuisse
hæreticum
Lutherum.
Vbi ego de-
monstraue-
rim Luth-
erum Iesum
soluere, vt
Ioânes ait.

ait. proba illos esse hæreticos, aut non communicare cum omnibus Ecclesijs to-
tius orbis, aut Iesum soluere, sicut nos probamus hæresiarcham fuisse Luthe-
rum, & eum cum euangelio suo, & omnibus fautoribus, & doctrina sua præ-
dicatoribus, ab omnibus totius mundi Ecclesijs anathematizatum esse, & Ie-
sum soluere, quod cap. 5. libri 2. contra capita posterioris disputationis Andrea
Freyhubij satis, vt arbitror, demonstraui, ne eadem repetam. Deinde, quia con-
scientia tua conuictus, istis tuis cauillationibus diffidis, subiungis, Quod si ne
hæc quidem tibi satisfaciant, proferam ex ipso contextu, quod te

refellat, & (vt tuis verbis vtar) etiam inuitum reuincat. Sic enim
Paulus, tātum (inquit) qui tenet nunc, teneat, donec è medio sub-
latus fuerit, & tunc retegetur impius ille, &c. dum dicit ὁ κατήχων,
de vno quidem homine videtur loqui, sed ipsa temporum ratio
necessario cogit, vt multos intelligamus eundem locum occupan-
tes. Nec enim dices vnum hominem ab ætate Pauli ad finem vsq;
mundi (illuc enim refert Pauli prophetiā) vitam producere vn-
quam posse. Si, quia videtur de vno homine loqui apostolus, cum ait, ὁ κατή-
χων, id est, qui tenet nunc, nihilominus tamen ipsa temporum ratio cogit, vt
tu dicis, vt multos intelligamus eundem locum occupantes, sic etiam, vt tu sen-
tis, cum dicit idem Apostolus reuelandum esse hominem peccati, & filium per-
ditionis, oportet intelligere multos homines peccati, et multos filios perditionis,

Quomodo
cogitur An-
tonius fate-
ri mendaciū
suum, aut
facere Pau-
lum men-
dacem.

eosq; esse Pontifices: primū rogo te, vt dicas, quis Pōtifex primus fuit in ista re-
uelatione Antichristi iā facta, vt tu somnias? Deinde demonstra, quæ signa ma-
gna, et prodigia Pontifices, quos Antichristū facis, hætenus de derunt, ita vt in
errorem inducantur, si fieri potest, etiā electi, aut si demonstrare non potes, fa-
tere mendacium tuum, ne mendacem facias Paulum, nisi forte miracula, quæ
in Ecclesia Catholica, cui præest Episcopus Romanus, fiunt in nomine Christi,
Pontificibus attribuis, ac signa & prodigia mendacia esse dicis, quibus non ma-
gis credis, quam miraculis Christi in Iudea credebatur. Deinde Daniel de
Antichristo prophetans tribus annis cum dimidio dominaturum esse prædixit,
tempus enim, & tempora, & dimidium temporis, quæ Angelus dixerat paulo
obscurius, idem angelus explicauit statim subducta summa mille ducento-
rum nonaginta dierum, & Apocalypsis beati Ioannis cap. 11. subducta summa
quadraginta duorum mensium, quo tempore prædicaturus est. Elias iuxta pro-
phetiam Malachie, cum ait, ecce ego mittā vobis Eliam prophetam, antequā
veniat dies Domini magnus, & horribilis, &c. Si igitur in Pontificibus, vt tu
vis, impleta est pphetia Danielis, et Pauli de aduētū Antichristi, & discessione
sue apostasia eius, iam diu venit Elias, iam completa est, sicut Angelus Danieli
dixit, dispersio populi sancti: & beatus inquit, qui expectat, & peruenit vsque
ad dies

De domina-
tu antichri-
sti, tribus
annis cum
dimidio.
Quæ sequā-
tur, si quod
Apostolus
de Antichri-
sto scripsit

ad dies mille trecentos 35. iam beati sumus, qui expectauimus, & peruenimus ad istum numerum dierum, imò ad multo maiorem, ex quo Lutherus haresis tue auctor extitit. Iam Dominus ad iudicium venit, iam facta est resurrectio: nihil iam aliud expectandum est. Hac ex tua disputatione, sine potius nugatoria cavillatione inducta sunt. Et quid mirum, fortassis vnum te esse ex ijs, quos beatus Petrus in epistola sua secunda pradixit venturos in nouissimis diebus in deceptione illusores iuxta proprias concupiscentias ambulantes, dicentes, ubi est promissio, aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseuerant ab initio creaturæ, &c. Postremo, ut multa alia prætermittam, quæ obijci poterant, si, cum Antichristus veniet, iuge sacrificium, ut ait prophetia Danielis, auferendum est, quomodo impletum est hoc in Pontificibus Romanis, qui pro nullo dogmate acius cum Luthero, & Lutheranis pugnant, quam pro defendendo sacrificio incruento sanctæ Eucharistiæ: quod vos impiè tollitis, in quibus iam mysterium iniquitatis operatur, quia quod vos facitis recte per speciem sacrificium cruentum Christi defendendi, quasi hoc incruentum illi cruento deroget, hoc Antichristus apertè, & sine vlllo velo aut prætextu facturus est.

Sed redibo ad illud, ὁ κατέχων, id est, qui tenet, quod tu de imperio Romano accipiendum esse sentis, de quo non contenderem tecum, quia habes ex antiquis auctoribus, quos sequaris, quos ego non ignoravi, nisi diceres, me, qui sum inquis, accuratus Græcorum vocabulorum scrutator, non potuisse ignorare, non posse intelligi de Euangelio nondum per vniuersum orbem prædicato. Utinam tantundem ego de te prædicare possem, quantum tu de me prædicas, esse scilicet te diligentem scrutatorem vocabulorum; ita enim fieret, ut esses item diligens scrutator rerum. Sed neutrum in te spectatur, immò summa vtriusque rei negligentia. Fefellit te Antoni, quod ὁ κατέχων masculini generis, ad euangelium, quod est neutrum, non videtur posse referri. Idem posset tibi opponi non posse referri πρὸς τὴν ἀρχὴν ἡρωικὴν generis fœminini, ut Chrysost. & Theophylactus retulerunt. Si enim tu ad Imperatorem Romanum refers, ut genere conueniat, similiter dici potest, referri ὁ κατέχων ad Euangelizantem, quomodo enim, inquit, audient sine prædicante? miror ego te tam negligenter, & oscitanter hunc locum Apostoli legisse, ut non aduerteris, qui dicit, ὁ κατέχων ἀπὸ τοῦ, id est, qui tenet nunc, paulo supra dixisse καὶ νῦν τὸ κατέχων διδάτε, id est, & nunc quid teneat scitis. En Antoni τὸ κατέχων neutrum, non dixit τὸν κατέχοντα, ut conueniret genere cum inferiore ὁ κατέχων. Quod autem hoc quod detinet, ad Euangelium cum Theodoro in commentarijs Danielis in epistola ad Theophrastum, auctoritas Euangelij huic interpretationi astipulatur, cum Dominus dixerit in Euangelio Matth. loquens de Antichristi aduentu & prædicabunt hoc euangelium regni in vniuerso orbe in testimonium omnibus gentibus, &

& Daniel prophetauit, in pontificibus, ut Antonius vult, impletum est. Pro nullo dogmate acius pugnare cum hæreticis pontifices Romanos quam pro defensione sacrificij incruenti. Sacrificium Eucharistiæ delendum esse in aduentu Antichristi & iam in eius præcursoribus Lutheranis conceptum esse.

Quam negligentis vocabulorum, & rerum scrutator sit Antonius.

Quare illud quod nunc detinet, in loco Pauli, ad Euangelium retulerim.

tunc.

Quomodo
Antonius
videtur vel
le suadere
tam latè fu-
isse iam tunc
tempore A-
postolorum
predicatum
euangelium,
quam erit
cum veniet
Antichristi,
quo nihil
dici potest
à sensu com-
muni alie-
nius.

Quomodo
Antonius
mendacem
facit Domi-
num in Eu-
angelio, &
consuetudi-
nem scriptu-
re ignorat.
Scrutatio
vocabuli
ἀπὸ, & quid
in loco Pau-
li de Anti-
christo sig-
nificet.

Quomodo
ἀπὸ, quod
significat
paulò antè,
non potest
referri ad
imperium
Romanum.

tunc veniet consummatio. In eo autem satis apparet quam sis futilis, & refra-
ctarius cavillator, si quis alius est inter Lutheranos, ut quia Paulus in epistola
ad Colossenses scripsit predicatum esse euangelium in vniuersa creatura, qua sub ca-
elo est, & quia illum versiculum, & in omnem terram exiit sonus eorum, ad
predicationem Apostolorum accommodauit, suadere vis ad decipiendum tuos,
sublatum esse hoc impedimentum euangelij nondum in vniuerso orbe predica-
ti; quasi tam tunc, tempore Pauli tam latè predicatum fuisset, quam est hodie;
aut hodie tam latè, quam erit, cum veniet consummatio. Quod nemo est tam
amens, & sensu communi carens inter tuos, qui hoc credat, & tu mendacem
facis in Euangelio Dominum: & nondum consuetudinem scriptura didicisti,
qua eos, qui sunt omnes, vocare solet multos, & eos qui multi, omnes: & non
credis, quod cunctus orbis partim vidit, partim audiuit, scilicet in quam multis
regnis, & insulis, & locis omni antiquitati ignotis, & inauditis, ubi Christus
nunquā antea fuerat predicatus, iam est annuntiatus, & creditus. An non erat
hoc impedimentum aduentus Antichristi, & post aduentum consummationis?
sed quia videor tibi scrutator vocabulorum Græcorum, libet scrutari vocabulū
ἀπὸ quod Photius Constantinopolitanus in Lexico suo notauit, ut ei laus huius
scrutationis reddatur, λέγεται, inquit, ἀπὸ τὸ μέγ & τὸ παρελθόν & τὸ
συνάπτον τῶ νῦν, ἐναντίας ἔχον τῶ ἀντίκα, τὸ το γὰρ κατὰ τὸ μέλλον συ-
νᾶπται τῶ νῦν. coniungit, inquit, ἀπὸ partem præteriti temporis cum nunc, con-
tra quam facit ἀντίκα quod coniungit futurum cum nunc, quod dicitur sta-
tim, siue paulò post; sicut ἀπὸ modo, siue paulò antè. Predicatio Euangelij erat
recens, non autem imperium Romanum, quare non conuenit in eum, ut dica-
tur paulò antè cœpisse detinere, siue impedire aduentum Antichristi, sed potius
conuenit in Euangelium, quod paulò antè, si comparatur cum imperio Roma-
no, cœperat detinere aduentum Antichristi, donec predicaretur, sicut Dominus
dixit, in vniuerso orbe. Sed veniamus tandem ad clausulam capitis tui noni,
qua satis declarat, quātum conscientia redarguente tuis cavillatorijs tergiuer-
sationibus dissidas. Sic enim ais, Verum enim uero Turriane, dum etiam
atque etiam sudabis in hoc Apostolico telo de corpore tui Ponti-
ficis reuellendo, mihi in præsentia satis erit, quod ex hac prophetia
Pauli, siue iam impleta fuerit, siue aliquādo implenda sit, siue iam
impleri cœperit, nondum tamen plenè euenerit, (sic enim variè
disputari solet, qua de re non est nostri instituti prolixius agere)
manifestius fiat, aliquando visibilem Ecclesiæ statum interrumpi
posse, quod & apostasiæ vocabulum indicat, & ipsa totius conte-
xtus circumstantia docet. Hic iam ipse planè dubitas vtrum Antichristus
iam venerit, cuius aduentum futurum describit Apostolus, dubitas igitur iam

VITRVS

in vtriusque Pontificis sint Antichristus: quare te ipsum reum facis mendacij, & falsæ criminacionis. Et magis exercitationem declamationis quam criminis accusationem attulisse te significas, cum ais, sic enim variè disputari solet. Ad reliqua huius clausule iam est à me affatim responsum. Atq; hæcenus de toto tuo capite nono. Aggrediamur locum decimum.

Quomodo
Antonius
reū se facit
mendacij, &
falsæ crimi-
nacionis.
Antonius
declamator
potius quā
accusator.

Locus Decimus Matthæi 28.

Profecti ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & filij, & spiritus sancti, docentes eos seruare omnia quaecumque mandauimus vobis, & ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem sæculi.

Sophisma Turriani.

CAPVT I.

AD superiorem prophetiam Esaïæ pertinet, quod Dominus ait in Euangelio, euntes ergo docete omnes gentes, &c. & ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem sæculi. Quomodo enim cum Apostolis, qui iam à vita recesserunt, adhuc manet vsque ad consummationem sæculi, nisi quia viuunt Apostoli in suis successoribus? Qui enim hos audiunt, apostolos audiunt, & per hanc ordinariam successionem Dominus implet promissionem suam manendi in Ecclesia cū apostolis vsque ad consummationem sæculi, & semper est cū apostolis docendo, baptizando, & prædicando per eorū successores. Sic enim Christus, & ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi, vobiscum, inquā, sum instituendo, baptizando, & doctrinam mandatorum tradendo. Hæc autem cum non faciat Dominus visibiliter, necesse est per ministros faciat; qui cum sint mortales, consequens est, vt promittat hic successionem ordinariam vicariæ ordinationis ministrorum, qui sunt Episcopi. Quare qui habent ministros non succedentes Apostolis, successionem vicariæ ordinationis, hi Christum non habent cum illis ipsis manentem vsque ad consummationem sæculi. Hæc tu ex meo libro, notatis paginis 102. 103. 104. 105. recitasti non eodem ordine, neq; continuata serie, & prætermisisti multis, quæ negare pudit, & refellere non potuisti. Repetam illa hic, vt intelligant tui, quam bona fide mecum agas, id est, quam veteratorie. Postquam dixi percunctando, Quomodo enim cum Apostolis, qui iam à vita recesserunt, adhuc manet vsque ad consummationem sæculi, nisi quia viuunt Apostoli in suis successoribus? qui enim hos audiunt, apostolos audiunt, & qui apostolos in

Prætermisisti
ex meo li-
bro Anto-
nius, quæ
negare pu-
dit, & re-
fellere non
potuit.

S

successo-